

[Søren Olesen.]

ville det være meget vanskeligt for den enkelte bank at opnå den frihed, som den har brug for. Jeg er derfor tilfreds med, at man har ladet disse bestemmelser udgå. Jeg mener, at nationalbanken alligevel vil have tilstrækkelige midler til at øve indfyldelse på bankernes kassepolitik.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg vil gerne takke udvalget for det arbejde, det har udført.

Det ærede medlem hr. Niels Eriksen citerede noget af det, jeg havde sagt på mødet i Nyborg i søndags. Nu kan det jo altid være lidt vanskeligt at give den rette mening med et sådant kort citat, og jeg vil i hvert fald gerne have lov til at udvide det en smule. Jeg beklagede i min tale i søndags bortfaldet af den foreslåede § 11, stk. 4, og sagde — hvis jeg må have lov til at citere efter mit eget manuskript—:

„Jeg tror, at de enkeltbanker, der måske i dag fryder sig over, at deres private dispositionsret ikke herigennem går for nær, en skønne dag vil erkende, at harmonikabestemmelsen, som den er kaldt, ville give en langt smidigere mulighed for at stramme til, når en stramning udfra en generel økonomisk vurdering må skønnes påkrævet; men det er jo ikke første gang, vi oplever, at det i den almindelige økonomiske politik er vanskeligt at skabe tilstrækkelig forståelse for samarbejdets afgørende betydning i en vanskelig situation. Det er sagt, at en sådan lovbestemmelse vil kunne gennemføres, hvis den en skønne dag er nødvendig. Jeg mener omvendt, at en sådan lovbestemmelse muligvis alene ved sin tilstedeværelse ville muliggøre et samarbejde mellem alle ansvarlige instanser og derved måske aldrig ville blive ført ud i livet.“

Der er altså ikke i og for sig nogen uoverensstemmelse mellem det ærede medlem og mig, men jeg tror, mit citat giver et lidt bedre billede af min stilling til denne sag.

I anledning af, at det ærede medlem hr. Rasting nævnte, at der ikke havde været fuld enighed indenfor bankverdenen, og at der havde været store fødselsveer, vil jeg gerne sige, at jeg ikke på noget tidspunkt har sagt andet, jeg har tværtimod fremhævet, at fødselsveerne havde været be-

tydelige. Men netop på baggrund af, at der har været sådanne fødselsveer, vil man, ikke sandt, gerne have, at barnet skal leve, og så er det lidt synd, at det bliver slået ihjel.

Jeg vil imidlertid slutte med at takke udvalget for det udførte arbejde. Jeg håber, at den banklov, som nu vil se dagens lys, må kunne tjene som et godt instrument såvel for bankerne som for samfundet.

☞ Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1—10, § 1, således ændret, ændringsforslagene nr. 11 og 12, § 2, således ændret, og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks ratifikation af overenskomsten af 11. april 1955 om Den internationale Finansieringsinstitution.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 2119, fremsættelsen i tidenden sp. 4654).

Sagen sattes til forhandling.

Alsing Andersen: Det er med stor tilfredshed, at den socialdemokratiske gruppe gennem fremsættelsen af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning har konstateret, at de forhandlinger, der på dette område har været ført gennem så mange år indenfor De Forenede Nationer, nu har givet et positivt resultat. Situationen er nu den, at det danske folketings skal træffe bestemmelse om hvorvidt Danmark skal tiltræde denne nye internationale organisation, Den internationale Finansieringsinstitution, hvis opgave skal være i tilknytning til Den internationale Bank for Genopbygning og økonomisk Udvikling at skabe forøgede muligheder for at fremme den økono-